

fige det bestemt, at hvis man i sin Tid ved Meddelelsen af den paagældende Koncession havde stillet det her omtalte Vilkaar, vilde man ikke have faaet Entreprenøren til at gaa ind paa det paa samme Betingelser, som de gjorde. Jeg antager, at man saa maatte have betalt det byrere, jeg kan ikke fige det bestemt, men jeg formoder, at det vilde have stillet sig saaledes. Forøvrigt tror jeg ikke, at saadanne Vilkaar bør stilles absolut; jeg tror ganske vist, at man i Reglen bør anvende indenlandsk Arbeide og danske Arbeidere, naturligvis undtagen i Tilfælde, hvor man er nødt til at ty til Udlandet eller hente Personer fra Udlandet af tekniske eller andre Grunde. Jeg tror, at Betingelsen maa stilles saaledes, at der ikke uden Regjeringens Samtykke kan benyttes udenlandsk Arbeide eller Arbeidere, og det er saaledes jeg har formuleret det Paalæg, jeg har givet.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Marken: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Da Ingen ønskede, at udtale sig om dette Forslag eller stille noget andet, gik man strax til Afstemning, hvorved det vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Valg af dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for det følgende Møde.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1547 ff.)

Mhlefeldt-Laurvig: Naar jeg tillader mig at fremkomme med nogle Bemærkninger om nærværende Lovforslag, skal det langt fra være for at rette noget Angreb mod det;

tværtimod er jeg den høitærede Indenrigsminister meget taknemmelig, fordi han har bragt Forslaget frem. Jeg haaber, at det skal blive en Lov, som kan komme til virkelig at gjøre Nytte, og i alt Fald er jeg overbevist om, at nærværende Lovforslag vil blive modtaget med stor Anerkjendelse saavel blandt Landmændene som ogsaa blandt Landboforeningerne. Af disse trænge for Diebliffet en Mængde overmaade meget til Hjælp. Der er Meget at gjøre, men tilligemed at man hører om det store Arbeide, der ligger for, hører man ogsaa overalt udtale, at der er en stor Mangel paa Penge, altsaa Trang til direkte Hjælp fra Statens Side. Da jeg vel kan gaa ud fra, at der vil blive nedsat et Udvalg til at drøfte dette Lovforslag, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne, men kun løselig omtale de mange Fordele, som jeg finder ved Lovforslaget, tilligemed de enkelte Mangler, jeg mener der findes deri, særlig med Hensyn til Præmieringsystemet. Det forekommer mig saaledes særlig heldigt, at man ved dette Lovforslag er kommet noget bort fra det ensidige Præmieringsystem. Dette har naturligvis sine Fordele, men det har ogsaa sine Mangler, og jeg erkender som sagt, at det er meget heldigt, at man er kommet noget bort fra det. Nu bliver det altsaa ved dette Lovforslag Regjeringen muligt at yde et større Bidrag til Landboforeningerne uden just at skulle yde disse Bidrag i Form af Præmier ved Dyrstuer. Der er Andet end just Dyrstuepræmier, hvortil Landboforeningerne i høi Grad trænge. Jeg skal tillade mig at nævne enkelte Forhold, som ogsaa ere antydede i Lovforslaget, nemlig i det Hele taget Konsulentvirksomheden for Husdyravlen, Tyreforeninger og Kvægforeninger. I den Henseende trænges der overmaade meget til Hjælp. Det er min Overbevisning, og jeg tror at kjende det fra, at jeg i lang Tid har været Formand i en Landboforening, at mange Gange ydes der fra Landboforeningerne større Bidrag til Præmier, just fordi man derved erholder hyerligere større Hjælp i denne Retning fra Statens Side, medens det mange Gange anses for at ville have været heldigere, om en Del af de Penge, som medgaa til Præmier, medgik til direkte Understøttelser af saadanne Foreninger, som muligvis maatte oprettes i Egnen. Lovforslaget staar derfor for mig i denne Henseende som ubetinget bedre end den nugældende Lov. Men jeg kunde have ønsket, at den høitærede Indenrigsminister var gaaet endnu mere radikalt til Værks i den Henseende, saa at det var blevet pointeret noget